

Dåligt år för vinodlare norr om Hallstavik

Druvorna mognar i Tulka. Dessa ord skulle kunna vara en boktitel av Theodor Kallifatides. I växthuset är det varmt och fuktigt och utanför vajar tvätten i vinden. Men i själva verket ligger byn med det exotiska namnet några kilometer norr om Hallstavik.

Vinodlaren i Tulka står på en stege och reparerar fönster när jag kommer på besök. Han har arbetsvästen på sig, cigaretten i mungipan och heter något så alldagligt som Henry Friberg. En lätt bris sveper in från Edeboviken — eller är det Medelhavet — när vi går ner i sluttningen mot det lilla växthuset.

— Att odla vindruvor är en hel vetenskap, suckar Henry. Det gäller att hålla rätt temperatur och rätt fuktighet. Dessutom ska jorden hållas fuktig samtidigt som den är väldränerad.

I år har det, vilket inte kan ha undgått någon, varit för fuktigt. Det har gjort att druvorna angripits av mögel och inte alls fått lika bra betingelser som tidigare år. Frukttämnena har drabbats men själva rankorna växer hejdlöst.

— Jag gör en grovbeskränning i november när plantan går ner i vila. De skott som inte bär frukt toppar jag efter andra bladparet

Foto: Olle Anderstam

Små men goda. — Klimatet i växthuset har inte varit lika gynnsamt i år som tidigare, konstaterar Henry Friberg som odlar vindruvor på fritiden.

från huvudgrenen, meddelar Friberg sakkunnigt. Missar jag detta går det snart inte att komma in i växthuset...

Satte vin

Tidigare år har Henry kunnat ta in en hel skål av Doctor Schmidtmanns sockerdruva, som sorten heter. Ett år plockade han två rågade tiolitershinkar från de nu sjuåriga plantorna.

— Då satte vi ett halvtorr vin, berättar han stolt. Sedan bjöd vi in vännerna på vinprovning ur neutrala flaskor. De trodde att vårt vin kom från norrifrån, och syftade på Tyskland. Vad de inte visste var att det kom från norra Roslagen, säger Henry Friberg och ler mjilt och mångtydigt.

Nu lämnar vi det fuktiga växthuset. Och snart är tvätten torr i Tulka.

OLLE ANDERSTAM